

Sygn. akt IX U 1057/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2016r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2016r. w Rybniku

sprawy z odwołania G. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania G. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 25 sierpnia 2015r. Znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1057/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25.08.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu G. S. (S.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na fakt, iż wskaźniki wysokości podstawy wymiaru są niższe niż 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie świadczenia zgodnie z wnioskiem po uprzednim ponownym ustaleniu wynagrodzeń za lata 1970-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 01.06.1991r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 306,70% i został ograniczony do 250%.

Po nabyciu uprawnień emerytalnych ubezpieczony kontynuował zatrudnienie do 24.06.1991r., a następnie od 01.07.1992r. do 21.10.1994r.

W dniu 16.07.2015r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości świadczenia poprzez przeliczenie podstawy wymiaru z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskanych w całości lub w części po przyznaniu świadczenia.

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego organ rentowy dokonał symulacji obliczeń wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z okresu 10 kolejnych lat kalendarzowych przypadających w dwudziestoleciu poprzedzającym złożenie wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury (1995-2014). Obliczony z tego okresu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 0,01%. Organ rentowy dokonał również obliczenia podstawy wymiaru z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu uwzględniając wynagrodzenia osiągnięte po przyznaniu prawa do emerytury. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 174,57%.

Z uwagi na fakt, że wskaźniki te okazały się być niższe niż 250%, organ rentowy odmówił w zaskarżonej decyzji z dnia 25.08.2015r. przeliczenia emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Ubezpieczony nie zgodził się z decyzją, złożył odwołanie domagając się przeliczenia świadczenia.

W toku niniejszego postępowania w celu odtworzenia wynagrodzenia ubezpieczonego za okres od 19.06.1970r. do 31.12.1979r. w najbardziej prawdopodobnym wymiarze przy uwzględnieniu przepisów płacowych obowiązujących w górnictwie na podstawie dowodów znajdujących się w aktach emerytalnych, aktach osobowych oraz dowodów złożonych przez ubezpieczonego w postaci kart wypłat z 1974r., 1976r. i 1990r., Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu wynagrodzeń i płac.

Biegły na podstawie przeprowadzonej analizy dostępnej dokumentacji stwierdził, że ubezpieczony w spornym okresie uzyskiwał potencjalne wynagrodzenie w kwotach:

-1970r. – 19 412 zł

-1971r. – 37 017 zł

1972r. – 39 144 zł

1973r. – 39 144 zł

1974r. – 64 606 zł

1975r. – 74 223 zł

1976r. – 67 705 zł

1977r. – 70 748 zł

1978r. – 75 226 zł

1979r. – 81 997 zł

Ustalony przez organ rentowy z uwzględnieniem powyższych wynagrodzeń wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z dwudziestu najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wyniósł 213,92%.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych oraz opinię biegłego sądowego z zakresu wynagrodzeń i płac mgr W. S. z dnia 08.03.2016r. (k.21-28 a.s.o).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości

podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Mając na uwadze powołane powyżej przepisy ustawy emerytalnej oraz wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego nie ulega wątpliwości, iż zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa.

Nie można bowiem dokonać wnioskowanego przeliczenia podstawy wymiaru przysługującego ubezpieczonemu świadczenia na podstawie art.110a powołanej ustawy, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z okresu 10 kolejnych lat kalendarzowych przypadających w dwudziestoleciu poprzedzającym złożenie wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury (1995-2014) wynosi 0,01%, natomiast z dwudziestu najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem wartości wynagrodzeń obliczonych przez biegłego oraz wynagrodzeń uzyskanych częściowo po nabyciu prawa do emerytury wynosi 213,92%. Wskaźniki te są niższe niż wymagany w tym przepisie wppw 250%. Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego

o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego, ponieważ ewentualne uwzględnienie wniesionych do opinii zastrzeżeń nie spowoduje wzrostu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru do wymaganej przepisem art.110 a wysokości 250%.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia